

R. sig sjelf. — Syn. Se *Berömma.* — *Rosande*, n. 4.

ROSAKTIG, a. 2. Som liknar rosen (se *Ros*, II) *R. rodnad.*

ROSAM, rósamm, a. 2. (pop.) Roande, rolig.

ROSEN, se *Ros*, II.

ROSEN, sammansättningsord af *Ros*. Betecknar något, som tillhör en *Ros*, eller en färg, röd som törnrosens. Själfklara sammansättningsord deraf äro: *Rosenfinger*, *-fingrad*, *-färg*, *-färgad*, *-hy*, *-läppar*, *-mun*, *-röd*, m. fl.

ROSENBALSAM, rös'nbällsamm, m. sing. Ett slags balsam, beredd af rosenblad.

ROSENBENVED, m. sing. Se *Rosentry*.

ROSENBI, n. 4. En art *Bi*, mindre än *Husbiet* och svart, hvilket bereder sina celler af törnrosblad. *Megachile centuncularis*.

ROSENBLAD, n. 5. Blomblad af törnrosen.

ROSENBUSKE, m. 2. pl. — *buskar*. Buske, hvarpå törnrosor växa.

ROSENBÖNA, f. 1. En sort Trädgårdsböna med purpurfärgade blommor. *Phaseolus vulgaris coccineus*.

ROSENDE, a. oböjl. (poet.) Rosenfärgad.

ROSENFEST, m. 3. Landtlig fest i vissa länder på den tid, då törnrosorna blomma, hvavid den flicka, som i trakten gjort sig mest känd för sedlighet, smyckas med en krans af törnrosor och utänmes till *Rosendrottning*.

ROSEGLASS, m. 3. Glass, beredd af rosenblad.

ROSENGÅRD, m. 2. (gam.) Inhägnad plats för blomster.

ROSENHONUNG, m. sing. Skummad honung, inkokt till siraps tjocklek med ett afkok på rosenblad.

ROSENHÄCK, m. 2. Häck af rosenbuskar.

ROSENKNOPP, m. 2. Törnrosknopp.

ROSENKONSERV, -- kännsärrv, m. 3. (sockerb.) Konserv af rosenblad med rosenvatten och socker. [— *conserv*.]

ROSENKRANS, m. 2. 1) Ett slags större radband. — 2) (jäg.) En krans af träkulor, fullsatta med järnträdsstift, som brukas vid hundars dressering.

ROSENKÅL, m. sing. En sort bladkål med ett mycket utbredt hufvud samt i kanten veckade och krusiga blad. *Brassica oleracea acephala*.

ROSENLAGER, se *Roslager*.

ROSENOBEL, -- nå'b'l, m. 3. pl. — *nobler*. Ett gammalt engelskt guldmynt.

ROSENOLJA, f. 4. Ett slags väluktande, gulhvit, ganska stark olja, beredd af rosenblad; särdeles af *Rosa centifolia*, *sempervirens* och *turbinata*.

ROSENPIL, f. 2. Se *Roslager*.

ROSENQVARTER, se *Rosquarter*.

ROSENQVAST, m. 2. Blomqvast af törnrosor.

ROSENROT, f. 3. pl. — *rötter*. Örten *Rhodiola rosea*.

ROSEN SOCKER, n. sing. Se *Rosenkonserv*.

ROSENSPRIT, m. 3. (kond.) Sprit, distillerad med törnrosblad.

ROSENSTEKEL, m. 2. pl. — *steklar*. Insekt af *Steklarna*, hvares larver finnas inneslutna i de så kallade Rosensvamparna. *Cynips Rosæ*.

ROSENSTEN, m. 2. Slipad diamant, på ena sidan spetsig, på den andra platt.

ROSENSTENSRING, m. 2. Guldring med infattad rosensten.

ROSENSVAMP, m. 2. Boll-lik, trådig sam-

mangyttring, som ofta förekommer på törnrosbuskar, och som innehåller larver af *Rosenstekeln*.

ROSENTRY, n. 4. Se *Malledsträd*.

ROSENTRÄ, n. sing. Veden, virket af flera utländska törnroslukande trädslag, såsom *Lignum Rhodii*, *Convolvulus guyanensis*, *scoparius*, m. fl.

ROSENTRÄD, n. 3. 1) Ett trädslag med gula, röda och hvita, klocklika blommor, vanligen väluktande. *Azalea pontica*. — 2) Ett trädslag på Canariska öarna, hvares virke är högt värderadt af snickare och svarfvare. *Convolvulus scoparius*.

ROSENTRÄDSOLJA, f. 1. Ett slags olja med behaglig törnrosluk, som erhålles af Rosenträdet.

ROSENVATTEN, n. 3. Ett slags törnroslukande vatten, tillredt af rosenblad.

ROSENVIN, n. 3. Vin, som fått stå och draga på rosenblad, och derigenom erhållit lukt och smak deraf.

ROSENÅDER, f. 4. Benämning på tvenne ådror i foten, *Stora* och *Lilla R-n*, af hvilka endera öppnas, när åderlätning på foten skall verkställas.

ROSENÄTTIKA, f. sing. Röd ättika, tillredt genom öfvergjutning på röda rosenblad.

ROSETT, rosä'tt, m. 3. (fr. *Rosette*) 1) Prydnad i form af en ros. — 2) Ett slags fyrverkeripjes.

ROSETTKOPPAR, rosä'ttkåpparr, m. sing. Finaste garkoppar.

ROSFEBER, m. 2. pl. — *februar*. Se *Ros*, II.

ROSIG, a. 2. 1) Prydd med rosor. (Fig.) *R-a kinder*. — 2) Väld med figurer, föreställande rosor. *R-t tyg*. — *Har* sammansättningarna: Smårosig, Storrosig, m. fl.

ROSKARL, m. 2. Fågel af *Vadarne* med brokig fjäderbeklädnad, rödgula ben, strupe, bakrygg och stjertrot hvita, 9¼ tum lång. *Streptopelia collaris*.

ROSLAGER, m. sing. Ett litet, lagern liknande trädslag med vackra röda eller rödhvita blommor. *Nerium Oleander*.

ROSMARIN, rässmarin, m. sing. Buskväxt i de södra länderna, som innehåller en flygtig olja, hvilken ingår som beståndsdel i *Eau de Cologne*. *Rosmarinus officinalis*.

ROSMARINOLJA, rässmarinå'llja, f. 4. En flygtig, väluktande olja, som fås, genom distillation, af rosmarin.

ROSPIGG, m. 2. Öknamn på inbyggarna i Roslagen.

ROSQVARTER, rösquarter, n. 3. Trädgårdskvarter, der blomsterväxter äro planterade.

ROSSEL, n. sing. Rosslande.

ROSSLA, v. n. 4. Säges om det låte, som höres, då en person, hvares lufter är fullt af slem, gör in- eller utandning. *Den döende r-de*. — *Impersonelt säges äfven: Det r-r i bröstet på honom*. — *Rosslande*, n. 4.

ROSSLIG, a. 2. Som ger ett roslande ljud. *R. stämman*, röst. — *Rosslighet*, f. 3. — *Rossligt*, adv.

ROSSOLIS, rås'såli, m. sing. Ett slags likör, beredd af muskat-törnrosor, pomeransblommor, m. m.

ROST, m. sing. I. 1) Ett brunt eller rödaktigt öfverdrag af oxid, som bildar sig på ytan af jern eller stål, då de äro utsatta för luftens åverkan eller fuktighet. *Rena från r*. — 2) *R. på säd*, se *Brand*, 3.

ROST, m. 2. ell. n. 4. II. 1) Se *Rostugn*. — 2) *Galler*, hvarpå elden i en eldstad hvilat. — 3)